

Αριθμός απόφασης: 610 / 2020
Αριθμός αίτησης:
Αριθμός κλήσης:

ΑΤΕΛΙΣ
ΦΕΚ 2020
β/β 295 20

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Εκούσια Δικαιοδοσία

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πρωτοδίκη,
που ορίστηκε από τον Προϊστάμενο του Πρωτοδικείου Ναυπλίου και από την
Γραμματέα,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροστήριο του την 5/2/2020, για να δικάσει
την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΓΟΥΣΑΣ - ΚΑΛΟΥΣΑΣ:

κατοίκου Δήμου Ναυπλίων που
παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου Δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη (ΑΜΔΣ
Αθηνών: 31778), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ - ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ: 1) Εταιρείας ειδικού
σκοπού με την επωνυμία «ANAPTYXI LPC», εδρεύουσας στο Λονδίνο της
Μεγάλης Βρετανίας, νόμιμα εκπροσωπούμενης εκ της ανώνυμης τραπεζικής
εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS»
(ΠΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΕΡΓΚΑΣΙΑΣ), που εδρεύει στην Αθήνα (Οθωνος 8), νόμιμα
εκπροσωπούμενης, (πρώην «ΤΡΑΠΕΖΑ EFG EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ» νόμιμα εκπροσωπούμενη), που παραστάθηκε διά του
πληρεξουσίου Δικηγόρου, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις, 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ
EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΟΥΡΟΜΠΑΝΚ
ΕΡΓΚΑΣΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ) και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK
ERGASIAS» (ΠΟΥΡΟΜΠΑΝΚ ΕΡΓΚΑΣΙΑΣ), μετά την τροποποίηση της
επωνυμίας της από «ΤΡΑΠΕΖΑ EFG EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα (Οθωνος 8), νόμιμα εκπροσωπούμενη,
α) για τον εαυτό της ατομικά και β) με την ιδιότητά της ως νομίμου
εκπροσώπου της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ANAPTYXI
LPC», που εδρεύει στο Λονδίνο της Μεγάλης Βρετανίας, νόμιμα

εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου Δικηγόρου της
, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και 3) ανώνυμης
τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ
Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Αιόλου 8θ), νόμιμα εκπροσωπούμενης, που
δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα – καλούσα ζητά να γίνει δεκτή, για τους επικαλούμενους σε
αυτήν λόγους, η από αίτησή της, διαδικασίας εκούσιας
δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στην γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με
αριθ. καταθ δικαίωμα της 16/1/2018 και κατόπιν αναβολής για την 5/6/2019, οπότε και
ματαιώθηκε ενώ στη συνέχεια επανήλθε με την υπ' αριθ.
κλήση προς νέα συζήτηση, δικαστής της οποίας ορίστηκε η αναφερόμενη
στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ, μετά την εκφώνησή της από τη
σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των παρασταθέντων
διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν
δεκτά όσα αναφέρονταν στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους, που
κατάθεσαν επί της έδρας.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 4 του Ν.
3869/2010 και 758 ΚΠολΔ προκύπτει ότι οι εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της
εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικές αποφάσεις για τη ρύθμιση των οφειλών
υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά,
μπορούν με αίτηση διαδίκου μετά τη δημοσίευση τους να ανακληθούν ή να
μεταρρυθμιστούν από το Δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα
πραγματικά περιστατικά ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των
εισοδημάτων του οφειλέτη εξαιτίας των οποίων μετεβλήθησαν και
μεταγενέστερα οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση. Τούτο
διότι στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση
εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες της αμφισβητούμενης
δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με

τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού προσώπου. Συνεπώς ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού της, προς επέλευση δηλαδή του ρυθμιστικού αποτελέσματος (ΑΠ 353/2012, δημ. ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 1839/2007, ΑΠ 640/2003 ΕΛΛΑΣη45, 1347, Κ.Μπέη Πολ.Δ. άρθρο 758 παρ. 3, αρ. 16, σελ. 326 και 330, ΕιρΠατρ 25/2013, δημ. ΝΟΜΟΣ). Ο Ν. 3869/2010 εισάγει μία ειδικότερη διάταξη σε σύγκριση με το άρθρο 758 ΚΠολΔ, χωρίς όμως να αποκλείεται η εφαρμογή του τελευταίου άρθρου (η προβλεπόμενη αυτή ρύθμιση καταλαμβάνει όχι μόνο τις αποφάσεις που εκδίδονται για γνήσιες υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας, αλλά και εκείνες που εκδίδονται σε υποθέσεις που από νομική διάταξη γίνεται παραπομπή στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας), δηλαδή ο νόμος επιτρέπει την ανάκληση ή μεταρρύθμιση απόφασης εφόσον προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά, ενώ λόγο μεταρρύθμισης μιας απόφασης αποτελεί και η μεταστροφή της νομολογίας, όπως και η νομοθετική μεταβολή-τροποποίηση. Ως μεταβολή δε των συνθηκών κατά το άρθρο 758 ΚΠολΔ νοείται η μεταγενέστερη επίκληση νέων πραγματικών γεγονότων, τα οποία ανατρέπουν ή διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφαση, διότι ήδη διαφοροποιείται με το ρυθμιστικό μέτρο που διατάχθηκε, η εξυπηρέτηση είτε του συμφέροντος του αιτούντος είτε του γενικότερου συμφέροντος. Το στοιχείο του νέου δεν έχει την έννοια του μεταγενέστερου από τον χρόνο της αρχικής δίκης και συνεπώς νέα περιστατικά είναι και αυτά που προϋπήρχαν της δίκης, αλλά δεν τέθηκαν για οποιοδήποτε λόγο υπόψη του Δικαστηρίου. Απαραίτητη προϋπόθεση λοιπόν για την ανάκληση ή μεταρρύθμιση οριστικής αποφάσεως της εκούσιας δικαιοδοσίας είναι η ύπαρξη νέων πραγματικών περιστατικών, ήτοι περιστατικών που προέκυψαν μετά τη δημοσίευση της κρίσιμης αποφάσεως, της οποίας ζητείται η ανάκληση ή η μεταρρύθμιση ή η μετά τη δημοσίευση αυτής μεταβολή των συνθηκών βάσει των οποίων αυτή εκδόθηκε. Δεν νοούνται όμως ως «νέα» τα ανακαλυφθέντα εκ των υστέρων αποδεικτικά μέσα για ήδη εξετασθέντα πραγματικά περιστατικά. Τα νέα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι, κατ' εύλογη κρίση, σημαντικά με ουσιώδη και αποφασιστική επιρροή στην έκβαση της δίκης, να προσδίδουν διαφορετική πραγματική εικόνα από εκείνη που είχε δεχθεί το δικαστήριο και να

ανατρέπουν ή να διαφοροποιούν σημαντικά τη βάση επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφασή του. Διαφορετική είναι η περίπτωση εκείνη κατά την οποία τα γεγονότα είχαν μεν τότε προβληθεί στη δίκη (προτάσεις, καταχώριση στα πρακτικά), όμως δεν είχαν αξιολογηθεί από το δικαστήριο ή είχαν εσφαλμένως αξιολογηθεί. Είναι πρόδηλο ότι στην έννοια της εμφανίσεως νέων πραγματικών περιστατικών και της μεταβολής των συνθηκών δεν συμπεριλαμβάνονται οι νομικές πλημμέλειες της απόφασης, ούτε και η διαφορετική στάθμιση ή αξιολόγηση εκ μέρους των ενδιαφερομένων της πραγματικής καταστάσεως, βάσει της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της οποίας ζητείται η ανάκληση. (ΑΠ 640/2003 Ελλάδη 45.1347, ΕφΠειρ 104/2013 Δημ 2014.131, ΕφΝαυπλ 304/2000 ΕΕμπΔ ΝΔ.774, ΕφΑθ 9707/1999 Ελλάδη 41.1394, ΕιρΑθ 102/2013 ΕΠολΔ 2013.413, Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 3η έκδοση, άρθρο 8, αρ. 103, σελ. 297, Μαργαρίτης, Ερμηνεία ΚΠολΔ, έκδ. 2012, τόμος II, άρθρο 758, αρ. 3, σελ. 309, Μπέης, Πολ.Δ., άρθρο 758, παρ. 3, αρ. 16, σελ. 326 και 330). Περαιτέρω, ο όρος «μεταβολή των συνθηκών» είναι ευρύτερος γιατί η μεταβολή μπορεί να προκύπτει όχι μόνο από την επιγένεση νέων περιστατικών, αλλά και από άλλες αφορμές ή αιτίες, όπως από την εξέλιξη ενός θεσμού, την εμφάνιση νέων αναγκών κλπ, σε αυτή δε την μεταβολή των συνθηκών μπορεί να εντάσσεται και η μεταβολή του νομοθετικού καθεστώτος υπό την ισχύ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση (ΑΠ 353/2012, δημ. ΝΟΜΟΣ). Για την αίτηση του άρθρου 758 ΚΠολΔ δεν υπάρχει προθεσμία, επομένως αυτή μπορεί να αφορά και αποφάσεις τελεσίδικες ή αμετάκλητες. Περαιτέρω, η δυνατότητα τροποποίησης που στηρίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010, αναφέρεται στη ρύθμιση της δικαστικής αποφάσεως που αφορά τα ποσά των μηνιαίων καταβολών στα πλαίσια της παρ. 2 του αρθ. 8 του νόμου και όχι άλλα ζητήματα. Αντίστοιχη ρύθμιση λείπει στο αρθ. 9 παρ. 2 του νόμου προκειμένου περί δικαστικής αποφάσεως που εξαίρει από την εκποίηση την πρώτη κατοικία ρυθμίζοντας την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών σε ποσοστό μέχρι και το 80% της αντικειμενικής αξίας της πρώτης κατοικίας. Ζήτημα λοιπόν ανακύπτει κατά πόσο υπόκειται σε τροποποίηση η ρύθμιση που επιχειρείται από το δικαστήριο στα πλαίσια της παρ. 2 του αρθ. 9 του Ν. 3869/2010, δηλαδή όταν το δικαστήριο δέχεται το υποβληθέν από τον οφειλέτη αίτημα για εξαίρεση

από την εκποίηση της πρώτης κατοικίας συνδυάζονται την εξαίρεση αυτή με καταβολές από τον οφειλέτη για μακρό συνήθως χρονικό διάστημα. Πράγματι στην δινω ρύθμιση δεν περιέχεται και ρύθμιση αντιστοιχη προς τη διάταξη της παρ. 4 του άρθ. 8 του νόμου 3880/2010. Η έλλειψη της ρύθμισεως έχει τη δικαιολόγησή της. Πράγματι οι οριζόμενες από το Δικαστήριο καταβολές της παρ. 2 του άρθ. 8 του νόμου δεν εξαρτώνται από τα εισοδήματα του οφειλέτη, δηπως τούτο συμβαίνει με τη ρύθμιση της παρ. 2 του άρθ. 8 του δινω νόμου. Επομένως έστω και αν ο οφειλέτης μετά την έκδοση της αποφάσεως περίληπθε σε κατάσταση ανεργίας και επομένως στέρεται εισοδημάτων ή εν γένει μεταβλήθηκαν προς τα χειρα τα εισοδήματα του, δεν συνάγεται ότι μπορει να ζητήσει μείωση του ποσού ή και μηδενισμό των καταβολών στα πλαίσια της παρ. 2 του άρθ. 8 του νόμου. Ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθ. 8 παρ. 4 στην περίπτωση του άρθ. 9 παρ. 2 του νόμου, δηλαδή της αυξομειώσεως των δδαεων και του χρονικού διαστήματος των καταβολών καταρχήν δεν χωρεί. Πράγματι ο νομοθέτης κατά την κατάστρωση της παρ. 2 του άρθ. 9 του νόμου έχει σαφώς υπόψη του τη ρύθμιση της παρ. 4 του άρθ. 8 του νόμου. Αν επιθυμούσε εφαρμογή και της τελευταίας αυτής διατάξεως θα μπορούσε να το προβλέψει παραπέμποντας στη διάταξη αυτή. Η παράλειψη παραπομπής σημαίνει αρνητική ρύθμιση. Ενόψει αυτών των σκέψεων δεν υπάρχουν περιθώρια για ανάλογη εφαρμογή της διατάξεως του άρθ. 8 παρ. 4 στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 9 του δινω νόμου (βλ. ΑΠ 1398/2019, ΑΠ 353/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την υπ' αριθ. 478/2017 προσκομισθείσα έκθεση επίδοσης, προκύπτει ότι αντίγραφο της ανωτέρω κλήσης προς νέα συζήτηση της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίου και κλήση προς συζήτηση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην 3^η των καθ' αν, πλην όμως η τελευταία δεν εμφανίσθηκε κατά την ανωτέρω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με την σειρά της από το οικείο πινάκιο, πρέπει δε να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (αρθρ. 271 παρ. 1 και 2, 741, 754 ΚπολΔ).

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι με την υπ' αριθ. 478/2017 (και δχι δηπως εσφαλμένα αναγράφεται στην αίτηση 479/2017, δηπως προκύπτει και από το προσκομισθέν αντίγραφο της ανωτέρω απόφασης) απόφαση του Δικαστηρίου τούτου έγινε δεκτή η έφεσή της κατά της υπ' αριθ.

70/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ναυπλίου και ρυθμίστηκαν εκ νέου οι οφειλές της προς τις μετέχουσες πιστώτριες, ζητά, δε, λόγω μεταβολής της περιουσιακής της κατάστασης, μείωσης των εισοδημάτων της, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά που εκτενώς αναφέρει, να μεταρρυθμιστεί η υπ' αρ. 478/2017 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και ζητεί να οριστούν μηνιαίες καταβολές συνολικού ύψους 80 ευρώ με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση, παραδεκτώς εισάγεται στο Δικαστήριο τούτο που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο να τη δικάσει (αρ. 8 παρ. 4 Ν.3869/2010), κατά την εκούσια δικαιοδοσία και είναι αρκούντως ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες στη μείζονα νομική σκέψη διατάξεις, και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία, συντρέχοντος και άμεσου εννόμου συμφέροντος του αιτούντος, δεδομένου ότι ήδη έχει υπαχθεί στη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων.

Από την εκτίμηση των όσων οι παρόντες διάδικοι ισχυρίστηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, είτε ως αιτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε προκειμένου να χρησιμεύσουν προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά, χωρίς ωστόσο να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας υπόθεσης, από τις άμεσες και έμμεσες ομολογίες που προκύπτουν από τους ισχυρισμούς τους, τα διδάγματα της κοινής πείρας τα οποία λαμβάνει αυτεπαγγέλτως το Δικαστήριο υπόψιν και χωρίς απόδειξη και από την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η αιτούσα, ηλικίας 48 ετών, είναι διαζευγμένη και μητέρα δύο ενήλικων τέκνων, ενώ εργάζεται ως ιδιωτική υπάλληλος με μηνιαίες απολαβές που ανέρχονται πλέον στο ποσό των 634,70 ευρώ. Κατά το παρελθόν η αιτούσα είχε συμβληθεί αφενός, ως εγγυήτρια επαγγελματικού δανείου που έλαβε ο αδελφός της από την πρώτη των καθ' ων, δυνάμει της υπ' αριθ.

σύμβασης, ποσού 305.412,09 ευρώ, αφετέρου ετύγχανε οφειλέτρια τριών πιστωτικών καρτών στις λοιπές δύο των καθ' ων με

α/

β/

ΠΕΜΠΤΑ ΕΠΙ ΧΙΤ ΑΡΙΘ. 6/10 : ΔΩΡΟΦΡΕΦΕΙΟ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΙΑΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΗΛΙΟΝΑΡΙ

οφειλές ποσού 6.093,84 ευρώ προς την δεύτερη του καθ' αγ. 10.012,09 και 17.290,18 ευρώ προς την τρίτη του καθ' αγ. ήτοι συνολικά διφέρει το ποσό των 347.607,84 ευρώ. Αποδειχθήκε ακόμη ότι η απόσταση, πλιγι του μηνιαίου μισθού της, δε διαθέτει άλλα εισοδήματα και μοναδικό της περιουσιακό στοιχείο παραμένει το αναφερόμενο και από την 1η Αριθ. 478/2017 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου ακύρωτο. Με την ανωτέρω υπ' αριθ. 478/2017 απόφαση το παρόν Δικαστήριο προέβη σε ρύθμιση καταβολών υπό το εισοδήματα της απούσας για χρονικό διάστημα πέντε ετών προς μερική εξόφληση των οφειλών της κρίνοντας ότι το ποσό που αποτελεί για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της απούσας ανέρχεται σε 700 ευρώ, ενώ έλαβε υπόψη την οικονομική βοήθεια που παρέχει ο αδελφός και ο πατέρας της από την αιτούσα Όμως, μετά την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, σε δεύτερο βαθμό έχουν μεταβληθεί, προς το δυσμενέστερο, τα πραγματικά περιστατικά που αφορούν την υπόθεση και ειδικότερα ο πατέρας της αιτούσας έχει ήδη αποβιώσει την 18/6/2019, ενώ η μητέρα της αιτούσας τελεί ακόμη εν αναμονή της καταβολής της σύνταξης χρείας και λαμβάνει προσωρινή σύνταξη καθαρού ποσού 324 ευρώ, ποσό που δεν επαρκεί για να καλύψει ούτε τις δικές της ανάγκες, καθώς και του γεγονότος ότι ο αδελφός της αιτούσας έχει, πλέον, μοναδικά μηνιαία έσοδα το ποσό των 500 ευρώ, το οποίο δεν επαρκεί για να καλύψει τις απομικές βιοτικές του ανάγκες και να προσφέρει οικονομική ενίσχυση προς την αιτούσα, ενώ και τα εισοδήματα των ενηλίκων τέκνων της αιτούσας δεν επαρκούν σε αυτά ώστε να εξασφαλίσουν την διαβίωσή τους και να προσφέρουν βοήθεια και στην αιτούσα προκύπτει ότι μοναδικά έσοδα της αιτούσας, πλέον, είναι εκείνα που προέρχονται από την εργασία της και δεν έχει πλέον την οικονομική συνδρομή των συγγενικών της προσώπων. Συνεκτιμώμενων, επομένως των νέων οικονομικών δεδομένων της αιτούσας καθώς και των βιοτικών αναγκών, η κάθε μηνιαία καταβολή προς τις πιστώτριες πρέπει να οριστεί στο ποσό των 100 ευρώ, για το υπολοιπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης του άρθρου 8 ν. 3869/2010, σύμμετρα κατανεμόμενο στις πιστώτριες (Ν. 4161/2013), με ισχύ από την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης και εντεύθεν. Ειδικότερα, το ανωτέρω ποσό πρέπει να διατεθεί προς σύμμετρη ικανοποίηση των ανωτέρω οφειλών της αιτούσας, ήτοι εκ του συνολικού ποσού εκάστης δδαης, ποσό 87,8 ευρώ (100 X 305.412,09 / 347.607,84) θα δίζεται προς εξόφληση έναντι

της οφειλής προς την πρώτη των καθ' αν, ποσό 1,46 ευρώ ($100 \times 5093,54 / 347.807,84$), προς την δεύτερη των καθ' αν, ποσό 5,51 ευρώ ($100 \times 10.812,03 / 347.807,84$), έναντι της πρώτης οφειλής της προς την τρίτη των καθ' αν και ποσό 4,9 ευρώ ($100 \times 17.280,18 / 347.807,84$) έναντι της δεύτερης οφειλής της προς την τρίτη των καθ' αν, ενώ ουδέλως μεταβάλλεται το διατακτικό της υπ' αριθ. 478/2017 ως προς τα ποσά που οφείλονται για την διάσωση της πρώτης κατοικίας της αιτούσας σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην ανωτέρω μείζονα πρόταση. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη, αφού η αιτούσα έχει προφανές έννομο συμφέρον και να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. 478/2017 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, εκούσιας δικαιοδοσίας, μόνο αναφορικά με την ρύθμιση της διάταξης του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 και τον καθορισμό των δόσεων και να διατηρηθεί κατά τα λοιπά το διατακτικό της υπό μεταρρύθμιση απόφασης. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται διότι η παρούσα απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (επιχ. από το άρθρο 764 §3 ΚΠολΔ και άρθρο 14 του Ν.3869/10, προβλ. ΑΠ 183/83 ΝοΒ 31,1549).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της 3^{ης} των καθ' αν και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΙ την υπ' αριθ. 478/2017 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, μόνο αναφορικά με την ρύθμιση της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και ορίζει μηνιαίες καταβολές συνολικού ποσού 100 ευρώ προς τις καθ' αν και ειδικότερα εκ του συνολικού ποσού εκάστης δόσης, ποσό 87,8 ευρώ θα δίδεται προς εξόφληση έναντι της οφειλής προς την πρώτη των καθ' αν, ποσό 1,46 ευρώ προς την δεύτερη των καθ' αν και ποσό 5,51 ευρώ έναντι της πρώτης οφειλής προς την τρίτη των καθ' αν, για το υπολοιπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης του άρθρου 8 ν. 3869/2010, με ισχύ από την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης και εντεύθεν.

9^η ΣΒΑΙΔΑ ΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΔΡΟΜΟΥ 610 / 2020 ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΔΟΥΣ ΠΡΩΤΟΛΙΚΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
ΕΠΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας μεταρρυθμιστικής απόφασης
στο περιθώριο της μεταρρυθμιζόμενης με επιμέλεια της γραμματείας του
Δικαστηρίου τουύτου.

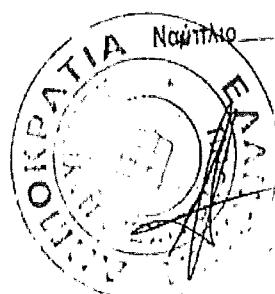
ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στο Ναύπλιο στις 24 / 7 / 2020.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο της ίδιας της Πρωτότυπης
και διευρεστηριακής Δημόσιας άγνωστης του
και την έκδοση κατόπιν από της παραγγελίας

10/09/2020

Η Γραμματέας

